

Seurattu SDK 541/2022 saakka.

3.7.2014/518

Valtioneuvoston asetus pakkauksista ja pakkausjätteistä

Katso tekijänoikeudellinen huomautus [käyttöehdoissa](#).

Tämä asetus on kumottu A:lla [25.11.2021/1029](#), joka on voimassa 1.12.2021 alkaen. 9 §:n kumoaminen tulee voimaan 1.7.2023, 7 §:n 2 ja 3 kohdan ja 8 §:n kumoaminen tulee voimaan 1.1.2025 sekä 21 §:n kumoaminen 1.1.2022.

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään jätelain ([646/2011](#)) nojalla:

1 §

Tarkoitus

Tässä asetuksessa säädetään käytettyjen pakkausten erilliskeräystä, uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muuta jätehuoltoa sekä Suomen markkinoille saatettavien pakkausten ominaisuuksia ja merkitsemistä koskevista vaatimuksista.

2 §

Soveltamisalan rajaukset

Tämän asetuksen 8–17 §:ää ei sovelleta juomapakkausten tuottajaan, joka huolehtii juomapakkausten tuottajavastuuta koskevista velvollisuuksistaan perustamalla jätelain ([646/2011](#)) [68 §:n](#) 1 momentissa tarkoitetun juomapakkausten palautusjärjestelmän tai liittymällä tällaiseen järjestelmään.

Asetuksen 9 §:ää ei sovelleta jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen ([179/2012](#)) [4 §:ssä](#) tarkoitetun jäteluettelon nimikkeessä 15 01 10 tarkoitettuun vaaralliseen jätteeseen.

Liikevaihdoltaan 1 000 000 euroa pienempää pakkausten tuottajaa koskevasta soveltamisalan rajauksesta säädetään jätelain 48 §:n 2 momentissa.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *pakkauksella* kertakäyttöistä tai muuta tuotetta, joka on tarkoitettu säilyttämään tai suojaamaan ainetta tai esinettä, helpottamaan sen esillepanoa taikka mahdollistamaan sen käsittely tai kuljetus tuottajalta kuluttajalle tai muulle käyttäjälle ja joka täyttää liitteen 1 mukaiset myynti-, ryhmä- tai kuljetuspakkauksia koskevat lisäperusteet ja muut lisäperusteet;
- 2) *pakkausjätteellä* pakkausta tai pakkausmateriaalia, joka on jätelain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua jätettä, lukuun ottamatta pakkauksen valmistuksessa syntyvää jätettä;

- 3) *käytetyllä pakkauksella* uudelleenkäyttöön toimitettavaa pakkausta sekä pakkausjätettä;
- 4) *taajamalla* rakennusryhmää, jossa on vähintään 200 asukasta ja jossa rakennusten välinen etäisyys on enintään 200 metriä.

Jätelain 6 §:n 1 momentin 14 kohdassa tarkoitettuun jätteen kierrätykseen luetaan tässä asetuksessa kuuluvaksi myös uudelleenkäytön valmistelu ja orgaaninen kierrätys, jolla tarkoitetaan pakkausjätteen biohajoavien osien aerobista tai anaerobista käsittelyä mikro-organismien avulla valvotuissa oloissa siten, että tuloksena saadaan stabiloituja orgaanisia aineita tai metaania, ei kuitenkaan kaatopaikkakäsittelyä.

4 §

Pakkauksen perusvaatimukset

Markkinoille saatettavan pakkauksen on täytettävä liitteessä 2 olevat pakkausten valmistusta, koostumusta, uudelleenkäytettävyyttä ja hyödynnettävyyttä koskevat perusvaatimukset.

Pakkauksen katsotaan täyttävän perusvaatimukset, jos se on yhdenmukaistetun standardin tai pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY, jäljempänä *pakkaus- ja pakkausjättedirektiivi*, mukaisesti komissiolle ilmoitetun standardin mukainen ja standardin viitenumero on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5 §

Pakkauksen raskasmetallipitoisuus

Markkinoille saatettava pakkaus tai sen käsin tai yksinkertaisin fysikaalisin menetelmin irrotettava osa saa sisältää lyijyä, kadmiumia, elohopeaa ja kuudenarvoista kromia yhteensä enintään 100 milligrammaa kilogrammassa mitattuna pakkauksen tai sen osan painosta.

Edellä 1 momenttia ei sovelleta:

- 1) pakkaukseen, joka koostuu kokonaan kristallilasia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 69/493/ETY tarkoitetusta kristallilasista;
- 2) muoviseen laatikkoon tai muoviseen kuormalavaan, joka edellytyksistä poikkeukselle muovisille laatikoille ja muovisille kuormalavoille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY vahvistettujen raskasmetallien pitoisuustasojen osalta annetun komission päätöksen 2009/292/EY mukaisesti otetaan käyttöön ja pidetään suljetussa ja valvotussa tuotekierrossa ja jonka käytössä muutoinkin noudatetaan komission päätöksessä säädettyjä vaatimuksia;
- 3) lasipakkaukseen, joka kuuluu edellytyksistä poikkeuksen myöntämiseksi lasipakkauksille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa direktiivissä 94/62/EY säädetyistä raskasmetallien pitoisuustasoista annetun komission päätöksen 2001/171/EY soveltamisalaan.

Pakkauksen markkinoille saattajan on huolehdittava siitä, että Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle toimitetaan 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen valvontaa varten:

1) muovisista laatikoista tai muovisista kuormalavoista 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen mukainen selvitys vuosittain maaliskuun loppuun mennessä;

2) lasipakkauksista tarvittaessa 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen mukainen raportti.

5 § 3 mom. sovelletaan 1.8.2014 alkaen.

6 §

Pakkaukseen tehtävät merkinnät

Markkinoille saatettava pakkaus voidaan merkitä siinä käytettyjen materiaalien tunnistamiseksi. Merkintä on tehtävä pakkaukseen tai sen etikettiin liitteen 3 mukaisesti. Merkinnän on oltava selvästi nähtävissä ja luettavissa myös sen jälkeen, kun pakkaus on avattu.

7 §

Käytettyjen pakkausten uudelleenkäyttöä ja kierrätystä koskevat yleiset tavoitteet

Pakkausten tuottajien ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjien on huolehdittava siitä, että seuraavat tavoitteet saavutetaan vuosittain viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2020:

1) käytettyjä pakkauksia käytetään uudelleen tai kierrätetään yhteensä vähintään 90 painoprosenttia markkinoille saatettujen ja uudelleenkäyttöön toimitettujen pakkausten kokonaismäärästä;

2) markkinoille saatettujen pakkausten määrää vastaavasta määrästä pakkausjätettä kierrätetään vähintään 65 painoprosenttia;

3) markkinoille saatettujen pakkausten määrää vastaavasta määrästä metalli-, kuitu- ja puupakkausjätettä kierrätetään pakkausmateriaaleittain vähintään 5 prosenttia enemmän, lasipakkausjätettä vähintään 10 prosenttia enemmän ja muovipakkausjätettä vähintään 20 prosenttia enemmän kuin vuonna 2012.

8 §

Pakkausjätteen kierrätysaste tuottajittain

Tuottajan on järjestettävä kuitu- ja puupakkausjätteen erilliskeräys ja kierrätys siten, että tuottajan kierrättämän pakkausjätteen määrä suhteessa tämän markkinoille saattamien pakkausten määrään (*kierrätysaste*) on 1 päivästä tammikuuta 2016 vuosittain:

1) kuitupakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;

2) puupakkausjätteen osalta vähintään 17 painoprosenttia.

Tuottajan on järjestettävä lasi-, metalli- ja muovipakkausjätteen erilliskeräys ja kierrätys siten, että kierrätysaste, johon ei lasketa juomapakkausten palautusjärjestelmästä annetun valtioneuvoston asetuksen ([526/2013](#)) mukaisesti Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ilmoitetun kierrätetyn pakkausjätteen määrää, on vuosittain:

1) 1 päivästä tammikuuta 2016:

a) lasipakkausjätteen osalta vähintään 27 painoprosenttia;

b) metallipakkausjätteen osalta vähintään 75 painoprosenttia;

c) muovipakkausjätteen osalta vähintään 16 painoprosenttia;

2) 1 päivästä tammikuuta 2020:

a) lasipakkausjätteen osalta vähintään 40 painoprosenttia;

b) metallipakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;

c) muovipakkausjätteen osalta vähintään 22 painoprosenttia.

Arvioitaessa sitä, täyttääkö tuottaja 1 ja 2 momentissa säädetyt vaatimukset otetaan huomioon tuottajan markkinaosuudessa ja muissa vastaavissa olosuhteissa tapahtuneet muutokset, jotka vaikuttavat olennaisesti tuottajan mahdollisuuteen saavuttaa mainitut kierrätysasteet.

9 §

Vastaanoton järjestäminen

Tuottajan on asumisessa syntyvän pakkausjätteen jätelain 49 §:n 1 momentin mukaisesti järjestämässään vastaanotossa huolehdittava siitä, että palvelutasoa ja saavutettavuutta koskevat seuraavat vähimmäisvaatimukset täyttyvät:

1) vastaanottopaikkojen verkosto kattaa koko maan;

2) vastaanottopaikkoja on väestötiheys huomioon ottaen alueittain tasapuolisesti;

3) vastaanottopaikat sijoitetaan päivittäistavarakauppojen tai muiden tavanomaisesti käytettävien palvelujen yhteyteen taikka yleisesti käytettyjen kulkureittien varrelle;

4) lasi-, metalli- ja kuitupakkausjätteen erilliskeräystä varten on vähintään 1 850 vastaanottopaikkaa siten, että jokaisessa yli 500 asukkaan taajamassa on vähintään yksi vastaanottopaikka ja että muilla alueilla on yhteensä vähintään kauppapaikkojen määrää vastaava määrä vastaanottopaikkoja; kauppapaikalla tarkoitetaan tässä asetuksessa aluetta, jolla sijaitsee yksi päivittäistavarakauppa taikka useampi päivittäistavarakauppa enintään 500 metrin etäisyydellä toisistaan;

5) muovipakkausjätteen erilliskeräystä varten on vähintään 500 vastaanottopaikkaa siten, että jokaisessa yli 10 000 asukkaan taajamassa on vähintään yksi vastaanottopaikka.

Tuottajan on lisäksi järjestettävä koko maassa vähintään 30 vastaanottopaikkaa alueittain tasapuolisesti muun kuin asumisessa syntyvän pakkausjätteen erilliskeräystä sekä jätelain 35 §:n 1 momentin, 41 §:n 3 momentin ja 47 §:n mukaisesti erilliskerätyn asumisessa syntyvän pakkausjätteen vastaanottoa varten.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyt vähimmäisvaatimukset eivät koske tuottajaa siltä osin kuin kysymys on muista kuin kuluttajakäyttöön tarkoitetuista pakkauksista, jos tuottaja muutoin järjestää tällaisten markkinoille saattamiensa pakkausten erilliskeräyksen kiinteistöltä ja muun jätehuollon tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Vastaanottopaikkojen sijoittamisessa 1 momentin 2 ja 3 kohdan mukaisesti on mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon alueella järjestetty pakkausjätteen erilliskeräys kiinteistöiltä.

Jätteen vastaanottoa paikkojen perustamista, ylläpitoa ja hoitoa koskevista yleisistä vaatimuksista säädetään jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:ssä.

9 §:ää sovelletaan 1.5.2015 alkaen.

10 §

Käytettyjen pakkausten erillään pitämistä koskevat velvollisuudet

Käytettyjen pakkausten erilliskeräys on järjestettävä siten, että:

- 1) erilliskeräykseen toimitettava pakkaus tyhjennetään ja tarvittaessa puhdistetaan siten, ettei se sisällä merkityksellisiä määriä elintarvikkeiden tai muiden aineiden jäämiä;
- 2) erilliskeräykseen voidaan yhdistää muita jätteitä vain, jos käytetyt pakkaukset vastaanottava tuottaja on sallinut tällaisten jätteiden vastaanoton.

10 §:ää sovelletaan 1.5.2015 alkaen.

11 §

Muovipakkausjätteen erillään pitämistä koskevan velvollisuuden rajaaminen

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tuottajarekisteriin hyväksymisestä jätelain 103 §:n nojalla antamassaan päätöksessä sallia, että 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu muovipakkausjätteen vastaanotto määräaikaaisesti rajataan tiettyihin muovilajeihin, jos tuottaja osoittaa luotettavasti, että näin järjestettävällä erilliskeräyksellä saavutetaan kierrätyksen edistämisen ja muutoin etusijajärjestyksen toimeenpanon kannalta paras lopputulos.

11 §:ää sovelletaan 1.5.2015 alkaen.

12 §

Tiedottaminen pakkauksista ja käytetyistä pakkauksista

Tuottajan on julkisin tiedotuskampanjoin sekä muulla tiedottamisella huolehdittava, että pakkausten käyttäjät ja kuluttajat saavat tarvittavat tiedot:

- 1) käytettyjen pakkausten erilliskeräysvelvoitteista ja keräystä koskevista ohjeista sekä käytettävissä olevista erilliskeräys-, uudelleenkäyttö- ja hyödyntämisjärjestelmistä;
- 2) käytettyjen pakkausten erilliskeräykseen, uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muuhun hyödyntämiseen osallistumisen merkityksestä;
- 3) 6 §:ssä tarkoitetuista merkinnöistä.

Tuottajan on lisäksi annettava käytettyjä pakkauksia kerääville toimijoille vastaanoton toimivuuden kannalta tarpeelliset tiedot käytettyjen pakkausten erilliskeräyksestä, kuljetuksesta ja käsittelystä sekä vastaanottoon liittyvistä laaduntarkastusmenettelyistä ja muista menettelyistä.

12 §:ää sovelletaan 1.5.2015 alkaen.

13 §

Selvitys vakavaraisuudesta ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä